

ПРИМЉЕНО: 22.12.2025

09:55h

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
01	011-281/2		

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
АЛЕКСАНДАР ВУЧИЋ – СРБИЈА НЕ СМЕ ДА СТАНЕ
22. децембар 2025. године
Београд

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 107 . став 1. Устава Републике Србије, члана 40. став 1. тачка 1) Закона о Народној скупштини и члана 150. став 1. Пословника Народне скупштине подносим **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ**, са предлогом да се у складу са чланом 167. Пословника Народне скупштине размотри по хитном поступку.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Угљеша Мрдић

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ

Члан 1.

У Закону о јавном тужилаштву („Службени гласник РС”, број 10/23), у члану 18. ст. 1. и 4. реч: „комисији” замењује се речју: „органу”.

Став 7. мења се и гласи:

„Орган из члана 22. овог закона дужан је да донесе образложену одлуку о приговору у року од осам дана од дана пријема приговора. Ако орган не донесе одлуку о приговору у року, сматра се да је обавезно упутство за поступање у поједином предмету стављено ван снаге, што се евидентира у списима предмета.”.

У ставу 8. реч: „Комисија” замењује се речју: „Орган”.

У ставу 9. реч: „комисија” замењује се речју: „орган”.

Члан 2.

У члану 19. став 1. реч: „комисије” замењује се речју: „органа”.

Члан 3.

У члану 20. ст. 2. и 5. реч: „комисији” замењује се речју: „органу”.

Став 7. мења се и гласи:

„Орган из члана 22. овог закона дужан је да донесе образложену одлуку о приговору у року од осам дана од дана пријема приговора. Ако орган не донесе одлуку о приговору у року, сматра се да је решење о деволуцији стављено ван снаге, што се евидентира у списима предмета.”.

У ставу 8. реч: „Комисија” замењује се речју: „Орган”.

У ставу 9. реч: „комисија” замењује се речју: „орган”.

Члан 4.

У члану 21. ст. 3. и 6. реч: „комисији” замењује се речју: „органу”.

Став 8. мења се и гласи:

„Орган из члана 22. овог закона дужан је да донесе образложену одлуку о приговору у року од осам дана од дана пријема приговора. Ако орган не донесе одлуку о приговору у року, сматра се да је решење о супституцији стављено ван снаге, што се евидентира у списима предмета.”.

У ставу 9. реч: „Комисија” замењује се речју: „Орган”.

У ставу 10. реч: „комисија” замењује се речју: „орган”.

Члан 5.

Назив члана и члан 22. мења се и гласи:

„Орган надлежан за одлучивање о приговору против обавезног упутства за рад и поступање у поједином предмету, приговору против решења о супституцији и приговору против решења о деволуцији

Члан 22.

О приговору против обавезног упутства за рад и поступање у поједином предмету, приговору против решења о супституцији и приговору против решења о деволуцији одлучује главни јавни тужилац непосредно вишег јавног тужилаштва.

О приговору против аката из става 1. овог члана које је донео Врховни јавни тужилац одлучује колегијум Врховног јавног тужилаштва на посебној седници затвореној за јавност.”.

Члан 6.

У члану 31. тачка 4) после речи: „тужилаштво” додају се запета и речи: „уз сагласност министарства надлежног за правосуђе”.

Члан 7.

У члану 39. ст. 3. и 5. речи: „Високом савету тужилаштва“ замењују се речима: „непосредно вишем главном јавном тужиоцу”.

Став 7. мења се и гласи:

„Непосредно виши главни јавни тужилац дужан је да донесе одлуку о приговору у року од 30 дана од дана достављања приговора. Ако непосредно виши главни јавни тужилац не одлучи о приговору у прописаном року, сматра се да је приговор одбијен. О приговору против одлуке из става 1. овог члана коју је донео Врховни јавни тужилац одлучује колегијум Врховног јавног тужилаштва.”.

Члан 8.

Члан 41. мења се и гласи:

„Члан 41.

Ако Врховном јавном тужиоцу престане јавнотужилачка функција Врховног јавног тужиоца, Високи савет тужилаштва поставља вршиоца функције Врховног јавног тужиоца, док Врховни јавни тужилац не ступи на јавнотужилачку функцију, а најдуже на једну годину. Исто лице не може бити поново постављено за вршиоца функције Врховног јавног тужиоца.

Ако главном јавном тужиоцу престане јавнотужилачка функција главног јавног тужиоца, Високи савет тужилаштва поставља вршиоца функције главног јавног тужиоца, док главни јавни тужилац не ступи на јавнотужилачку функцију, на три године. Исто лице може бити поново постављено за вршиоца функције главног јавног тужиоца.

За време вршења функције Врховног јавног тужиоца и главног јавног тужиоца, јавни тужилац је изједначен у правима и обавезама са Врховним јавним тужиоцем, односно главним јавним тужиоцем.”.

Члан 9.

У члану 62. став 1. реч: „не” брише се.

Члан 10.

Члан 69. мења се и гласи:

„Члан 69.

Јавни тужилац може из оправданих разлога, уз своју писмену сагласност бити привремено упућен у друго јавно тужилаштво истог или непосредно вишег или непосредно нижег степена најдуже на три године и може бити поново упућен у исто јавно тужилаштво.

Изузетно од става 1. овог члана јавни тужилац вишег или апелационог јавног тужилаштва може, уз своју писмену сагласност, бити привремено упућен у јавно тужилаштво посебне надлежности на три године и може бити поново упућен у исто јавно тужилаштво.

Јавни тужилац који се упућује у непосредно више јавно тужилаштво или у тужилаштво посебне надлежности мора испуњавати законом предвиђене услове за избор у јавно тужилаштво у које се упућује.

Решење о упућивању доноси Високи савет тужилаштва, уз претходно прибављено мишљење главног јавног тужиоца јавног тужилаштва у које се упућивање врши. Решење мора бити образложено.”.

Члан 11.

У члану 128. тач. 2) и 3) бришу се.

Члан 12.

Даном ступања на снагу овог закона престаје са радом Комисија из члана 22. Закона о јавном тужилаштву („Службени гласник РС”, број 10/23).

Предмете Комисије у којима није донета одлука до дана ступања на снагу овог закона преузимају надлежни органи у складу са чланом 5. овог закона.

Члан 13.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење Закона о јавном тужилаштву садржан је у члану 155. став 4. Устава Републике Србије („Службени гласник РС”, бр. 98/06 и 16/22), који прописује да се оснивање, организација и надлежност јавног тужилаштва уређују законом; члан 155. став 8. Устава који прописује да се хијерархијска овлашћења у руковођењу јавним тужилаштвом и правна средства против њих ближе уређују законом; члан 157. став 5. Устава који одређује да нижи јавни тужилац или јавни тужилац који сматра да је обавезно упутство незаконито или неосновано има право на приговор, у складу са законом.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Закон о јавном тужилаштву („Службени гласник РС”, број 10/23), донет је у фебруару 2023. године, у циљу усклађивања са Актом о промени Устава Републике Србије („Службени гласник РС”, број 115/21), а који је потврђен на републичком референдуму 16. јануара 2022. године. Имајући у виду досадашњу праксу у примени овог закона потребно је да се поједина решења, која се односе на надлежност за одлучивање о приговору против обавезног упутства за рад и поступање у поједином предмету, приговору против решења о супституцији и приговору против решења о деволуцији, приговору на годишњи распоред послова у јавном тужилаштву, одлучивања о упућивању јавних тужилаца у друга јавна тужилаштва, као и одредбе о броју мандата главних јавних тужилаца, измене у циљу стварања услова за ефикаснији рад јавног тужилаштва и додатног усклађивања са уставним и другим законским одредбама.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Одредбама чл. 1. до 5. Предлога закона врши се интервениција у чл. 18. до 22. Закона о јавном тужилаштву.

Чланом 22. ст. 1. и 2. Закона о јавном тужилаштву прописано је да о приговору против обавезног упутства за рад и поступање у поједином предмету, приговору против решења о супституцији и приговору против решења о деволуцији одлучује комисија Високог савета тужилаштва, коју чини пет чланова које бира Високи савет тужилаштва из реда јавних тужилаца, на пет година, без могућности поновног избора. Овакво законско решење није адекватно са становишта вршења хијерархијских овлашћења у јавном тужилаштву. Наиме, законом није одређено из ког степена јавних тужилаштава могу бити бирани чланови предметне Комисије. Тако се може догодити да о приговорима против обавезног упутства за рад и поступање у поједином предмету, односно решења о супституцији или деволуцији одлучују јавни тужиоци – чланови Комисије који су из јавног тужилаштва нижег степена у односу на главног јавног тужиоца који је донео обавезно упутство, односно решење. На тај начин се нарушава хијерархија у јавном тужилаштву. Да би се таква аномалија исправила, чланом 5. Предлога закона предлаже се измена члана 22. Закона о јавном тужилаштву. Предложено је решење да о приговору против обавезног упутства за рад и поступање у поједином предмету, приговору против решења о

супституицији и приговору против решења о деволуцији одлучује главни јавни тужилац непосредно вишег јавног тужилаштва, а о приговорима против ових аката које је донео Врховни јавни тужилац одлучује колегијум Врховног јавног тужилаштва на посебној седници затвореној за јавност. Тиме се у потпуности успостављају пуна хијерархијска овлашћења која имају главни јавни јавни тужиоци у односу на јавне тужиоце, као и непосредно виши главни тужиоци у односу на ниже јавне тужиоце. Предложено решење је у складу и са чланом 15. Закона о јавном тужилаштву који уређује одговорност за рад у јавном тужилаштву и којим је прописано да главни јавни тужилац одговара за рад јавног тужилаштва и за свој рад Врховном јавном тужиоцу и непосредно вишем главном јавном тужиоцу у складу са законом, а да јавни тужилац одговара за свој рад главном јавном тужиоцу у складу са законом.

На истој линији је и решење из члана 7. Предлога закона којим се интервенише у члану 39. Закона. Предлаже се да о приговору јавног тужиоца на одлуку о годишњем распореду послова у јавном тужилаштву који доноси главни јавни тужилац, одлучује непосредно виши јавни тужилац, уместо Високог савета тужилаштва, како предвиђа важеће законско решење. Када је у питању одлука о годишњем распореду послова у Врховном јавном тужилаштву, о приговору против те одлуке одлучује Колегијум Врховног јавног тужилаштва. Предложено је решење је у складу са наведеним чланом 15. Закона о јавном тужилаштву који уређује одговорност за рад у јавном тужилаштву.

Чланом 6. Предлога закона допуњује се одредба члана 31. тачка 4) Закона о јавном тужилаштву која прописује надлежност Врховног јавног тужилаштва да обавља послове међународне сарадње од значаја за јавно тужилаштво. Предложеном допуном се уводи обавеза за Врховно јавно тужилаштво да за обављање ових послова затражи сагласност Министарства правде. Наведена допуна је неопходна имајући у виду да у оквиру међународне сарадње може доћи до преузимања међународних обавеза које би имале импликације на Републику Србију и њен међународни положај, па је стога неопходно да се та сарадња обавља уз сагласност министарства које је надлежно послове правосуђа.

Чланом 8. Предлога закона мења се члан 41. Закона о јавном тужилаштву, која уређује вршиоца дужности Врховног јавног тужиоца и главног јавног тужиоца. Новину представља решење да исто лице може бити поново постављено за вршиоца дужности главног јавног тужиоца, као и да тај период може да траје три године. Ово решење се предлаже из разлога спречавања блокаде рада јавног тужилаштва, када су у питању мања јавна тужилаштва са малим бројем јавних тужилаца.

Из истог разлога извршена је интервенција у члану 62. став 1. Закона о јавном тужилаштву (члан 9. Предлога закона), тако што се даје могућност да главни јавни тужилац може бити поново биран на ту функцију у истом јавном тужилаштву.

Чланом 10. Предлога закона мења се члан 69. Закона о јавном тужилаштву, која уређује привремено упућивање. У циљу ефикаснијег рада јавног тужилаштва и бољег управљања кадровским потенцијалом јавног тужилаштва, предлаже се могућност поновног привременог упућивања јавног тужиоца у друго јавно тужилаштво, на период од три године. Будући да се ради о статусном питању положаја јавних тужилаца предлаже се да решење о привременом упућивању доноси Високи савет тужилаштва, а не Врховни јавни тужилац, јер је то примереније, имајући у виду надлежност ова два органа. Такође, предвиђено је да се пре доношења решења о упућивању обавезно прибавља мишљење главног јавног тужиоца јавног тужилаштва у које се упућивање врши.

Чланом 11. Предлога закона интервенише се у члану 128. Закона о јавном тужилаштву, који прописује надлежности колегијума јавног тужилаштва. Бришу се надлежности колегијума јавног тужилаштва да даје мишљење о предлогу извештаја о раду јавног тужилаштва за претходну годину и мишљење о предлогу плана и програма рада за наредну годину, будући да сходно одредби члана 15. став 1. Закона о јавном тужилаштву главни јавни тужилац одговара за рад јавног тужилаштва и за свој рад Врховном јавном тужиоцу и непосредно вишем главном јавном тужиоцу у складу са законом, те је припрема овог извештаја и плана програма у искључивој надлежности главног јавног тужиоца.

Члан 12. Предлога закона је прелазна одредба која уређује престанак рада Комисије Високог савета тужилаштва која одлучује о приговору против обавезног упутства за рад и поступање у поједином предмету, приговору против решења о супституцији и приговору против решења о деволуцији, а имајући у виду одредбе члана 5. Предлога закона, као и поступање са започетим предметима Комисије.

Члан 13. Предлога закона је завршна одредба која уређује ступање закона на снагу.

IV. ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона није потребно обезбедити финансијска средства у буџету Републике Србије.

V. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА ПО ХИТНОМ ПОСТУПКУ

У складу са чланом 167. Пословника Народне скупштине, предлаже се да се Предлог закона донесе по хитном поступку, из разлога што би његово недоношење по хитном поступку могло да проурокује штетне последице по рад јавног тужилаштва.

ПРЕГЛЕД ОДРЕДАБА ЗАКОНА О ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ КОЈЕ СЕ МЕЊАЈУ, ОДНОСНО ДОПУЊУЈУ

Члан 18.

Нижи главни јавни тужилац и јавни тужилац који сматра да је обавезно упутство за рад и поступање у поједином предмету незаконито или неосновано може изјавити приговор са образложењем ~~комисији~~ ОРГАНУ из члана 22. овог закона у року од три дана од дана пријема писменог упутства.

Приговор се подноси преко главног јавног тужиоца који је издао обавезно упутство за рад и поступање у поједином предмету и који је дужан да у року од три дана од дана пријема приговора преиспита обавезно упутство које је издао.

Главни јавни тужилац који је издао обавезно упутство за рад и поступање у поједином предмету може пре достављања приговора да донесе одлуку којом ставља ван снаге своје обавезно упутство за рад и поступање у поједином предмету.

Ако главни јавни тужилац не стави ван снаге своје обавезно упутство за рад и поступање у поједином предмету, дужан је да приговор достави ~~комисији~~ ОРГАНУ из члана 22. овог закона наредног радног дана после истека рока из става 2. овог члана.

Непоступање главног јавног тужиоца у року из става 4. овог члана сматра се дисциплинским прекршајем.

Главни јавни тужилац и јавни тужилац који је изјавио приговор дужан је да предузме радњу по обавезном упутству за рад и поступање у поједином предмету која не трпи одлагање.

~~Комисија из члана 22. овог закона дужна је да донесе образложену одлуку о приговору у року од осам дана од дана пријема приговора, на седници која је затворена за јавност. Ако комисија не донесе одлуку о приговору у року, сматра се да је обавезно упутство за поступање у поједином предмету стављено ван снаге, што се евидентира у списима предмета.~~

ОРГАН ИЗ ЧЛАНА 22. ОВОГ ЗАКОНА ДУЖАН ЈЕ ДА ДОНЕСЕ ОБРАЗЛОЖЕНУ ОДЛУКУ О ПРИГОВОРУ У РОКУ ОД ОСАМ ДАНА ОД ДАНА ПРИЈЕМА ПРИГОВОРА. АКО ОРГАН НЕ ДОНЕСЕ ОДЛУКУ О ПРИГОВОРУ У РОКУ, СМАТРА СЕ ДА ЈЕ ОБАВЕЗНО УПУТСТВО ЗА ПОСТУПАЊЕ У ПОЈЕДИНОМ ПРЕДМЕТУ СТАВЉЕНО ВАН СНАГЕ, ШТО СЕ ЕВИДЕНТИРА У СПИСИМА ПРЕДМЕТА.

Комисија ОРГАН из члана 22. овог закона може да одбаци приговор против обавезног упутства за рад и поступање у поједином предмету као неблагоприятен, усвоји приговор и укине обавезно упутство за рад и поступање у поједином предмету или одбије приговор као неоснован.

Ако комисија ОРГАН из члана 22. овог закона одбије приговор против обавезног упутства, главни јавни тужилац, односно јавни тужилац који је изјавио приговор, дужан је да поступи по обавезном упутству за рад и поступање у конкретном предмету.

Члан 19.

Обавезно упутство за рад и поступање у поједином предмету, приговор против обавезног упутства за рад и поступање у поједином предмету, акт главног јавног тужиоца о стављању ван снаге обавезног упутства за рад и поступање у поједином предмету и одлука ~~комисије~~ ОРГАНА из члана 22. овог закона о приговору против обавезног упутства за рад и поступање у поједином предмету саставни су део јавнотужилачког списка.

Увид у акте из става 1. овог члана могу извршити учесници у поступку после правноснажног окончања поступка у којем је издато обавезно упутство за рад и поступање у поједином предмету.

Ограничење из става 2. овог члана не односи се на носиоце јавнотужилачке функције.

Члан 20.

Непосредно више јавно тужилаштво може ради ефикаснијег вођења поступка или због другог важног разлога, у конкретном предмету предузети сваку радњу за коју је овлашћено ниже јавно тужилаштво, на основу образложеног решења непосредно вишег главног јавног тужиоца (решење о деволуцији).

Нижи главни јавни тужилац који сматра да је решење непосредно вишег главног јавног тужиоца неосновано може изјавити приговор ~~комисији~~ ОРГАНУ из члана 22. овог закона у року од три дана од дана пријема решења. До доношења одлуке по приговору ниже јавно тужилаштво не може предузимати радње у предмету.

Приговор се подноси преко главног јавног тужиоца који је донео решење и који је дужан да у року од три дана од дана пријема приговора преиспита своје решење.

Главни јавни тужилац који је донео решење може пре достављања приговора да донесе одлуку којом ставља ван снаге своје решење.

Ако главни јавни тужилац не стави ван снаге своје решење у року из става 3. овог члана, дужан је да приговор достави ~~комисији~~ ОРГАНУ из члана 22. овог закона наредног радног дана после истека рока из става 3. овог члана.

Непоступање главног јавног тужиоца у року из става 5. овог члана сматра се дисциплинским прекршајем.

~~Комисија из члана 22. овог закона дужна је да донесе образложену одлуку о приговору у року од осам дана од дана пријема приговора. Ако комисија не донесе одлуку о приговору у року, сматра се да је решење о деволуцији стављено ван снаге, што се евидентира у списима предмета.~~

ОРГАН ИЗ ЧЛАНА 22. ОВОГ ЗАКОНА ДУЖАН ЈЕ ДА ДОНЕСЕ ОБРАЗЛОЖЕНУ ОДЛУКУ О ПРИГОВОРУ У РОКУ ОД ОСАМ ДАНА ОД ДАНА ПРИЈЕМА ПРИГОВОРА. АКО ОРГАН НЕ ДОНЕСЕ ОДЛУКУ О ПРИГОВОРУ У РОКУ, СМАТРА СЕ ДА ЈЕ РЕШЕЊЕ О ДЕВОЛУЦИЈИ СТАВЉЕНО ВАН СНАГЕ, ШТО СЕ ЕВИДЕНТИРА У СПИСИМА ПРЕДМЕТА.

Комисија ОРГАН из члана 22. овог закона може да одбаци приговор против решења о деволуцији као неблаговремен, усвоји приговор и укине решење о деволуцији или одбије приговор као неоснован.

Ако ~~комисија~~ ОРГАН из члана 22. овог закона не прихвати приговор против решења о деволуцији, нижи главни јавни тужилац, који је изјавио приговор, дужан је да поступи по решењу о деволуцији.

Члан 21.

Непосредно виши главни јавни тужилац може образложеним решењем овластити ниже јавно тужилаштво да поступа у ствари из надлежности другог нижег јавног тужилаштва, ако је надлежно јавно тужилаштво спречено из правних или стварних разлога да поступа у предмету (решење о супституцији).

Изузетно, Врховни јавни тужилац може образложеним решењем овластити Јавно тужилаштво за организовани криминал да поступа у поједином предмету из надлежности другог јавног тужилаштва ради ефикаснијег вођења поступка или због другог важног разлога.

Надлежни главни јавни тужилац који сматра да је решење из ст. 1. и 2. овог члана неосновано може изјавити приговор ~~комисији~~ ОРГАНУ из члана 22. овог закона у року од три дана од дана пријема решења.

Приговор се подноси преко главног јавног тужиоца који је донео решење и који је дужан да у року од три дана од дана пријема приговора преиспита своје решење.

Главни јавни тужилац који је донео решење може пре достављања приговора да донесе одлуку којом ставља ван снаге своје решење.

Ако главни јавни тужилац не стави ван снаге своје решење, дужан је да приговор достави ~~комисији~~ ОРГАНУ из члана 22. овог закона наредног радног дана после истека рока из става 4. овог члана.

Непоступање главног јавног тужиоца у року из става 6. овог члана сматра се дисциплинским прекршајем.

~~Комисија из члана 22. овог закона дужна је да донесе образложену одлуку о приговору у року од осам дана од дана пријема приговора. Ако комисија не донесе одлуку о приговору у року, сматра се да је решење о супституцији стављено ван снаге, што се евидентира у списима предмета.~~

ОРГАН ИЗ ЧЛАНА 22. ОВОГ ЗАКОНА ДУЖАН ЈЕ ДА ДОНЕСЕ ОБРАЗЛОЖЕНУ ОДЛУКУ О ПРИГОВОРУ У РОКУ ОД ОСАМ ДАНА ОД ДАНА ПРИЈЕМА ПРИГОВОРА. АКО ОРГАН НЕ ДОНЕСЕ ОДЛУКУ О ПРИГОВОРУ У РОКУ, СМАТРА СЕ ДА ЈЕ РЕШЕЊЕ О СУПСТИТУЦИЈИ СТАВЉЕНО ВАН СНАГЕ, ШТО СЕ ЕВИДЕНТИРА У СПИСИМА ПРЕДМЕТА.

Комисија ОРГАН из члана 22. овог закона може да одбаци приговор против решења о супституцији као неблаговремен, усвоји приговор и укине решење о супституцији или одбије приговор као неоснован.

Ако комисија ОРГАН из члана 22. овог закона не прихвати приговор против решења о супституцији, надлежни главни јавни тужилац, који је изјавио приговор, дужан је да поступи по решењу о супституцији.

Комисија за одлучивање о приговору против обавезног упутства за рад и поступање у поједином предмету, приговору против решења о супституцији и приговору против решења о деволуцији

Члан 22.

О приговору против обавезног упутства за рад и поступање у поједином предмету, приговору против решења о супституцији и приговору против решења о деволуцији одлучује комисија Високог савета тужилаштва.

Комисију из става 1. овог члана чини пет чланова које бира Високи савет тужилаштва из реда јавних тужилаца, на пет година, без могућности поновног избора.

Члан Високог савета тужилаштва не може бити члан комисије из става 1. овог члана. Начин рада и одлучивања у комисији из става 1. овог члана уређују се актом Високог савета тужилаштва.

ОРГАН НАДЛЕЖАН ЗА ОДЛУЧИВАЊЕ О ПРИГОВОРУ ПРОТИВ ОБАВЕЗНОГ УПУТСТВА ЗА РАД И ПОСТУПАЊЕ У ПОЈЕДИНОМ ПРЕДМЕТУ, ПРИГОВОРУ ПРОТИВ РЕШЕЊА О СУПСТИТУЦИЈИ И ПРИГОВОРУ ПРОТИВ РЕШЕЊА О ДЕВОЛУЦИЈИ

ЧЛАН 22.

О ПРИГОВОРУ ПРОТИВ ОБАВЕЗНОГ УПУТСТВА ЗА РАД И ПОСТУПАЊЕ У ПОЈЕДИНОМ ПРЕДМЕТУ, ПРИГОВОРУ ПРОТИВ РЕШЕЊА О СУПСТИТУЦИЈИ И ПРИГОВОРУ ПРОТИВ РЕШЕЊА О ДЕВОЛУЦИЈИ ОДЛУЧУЈЕ ГЛАВНИ ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ НЕПОСРЕДНО ВИШЕГ ЈАВНОГ ТУЖИЛАШТВА.

О ПРИГОВОРУ ПРОТИВ АКТА ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА КОЈЕ ЈЕ ДОНЕО ВРХОВНИ ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ ОДЛУЧУЈЕ КОЛЕГИЈУМ ВРХОВНОГ ЈАВНОГ ТУЖИЛАШТВА НА ПОСЕБНОЈ СЕДНИЦИ ЗАТВОРЕНОЈ ЗА ЈАВНОСТ.

Члан 31.

Врховно јавно тужилаштво је надлежно да:

- 1) поступа пред Врховним судом, као и пред Уставним судом и другим судом и органом у складу са законом;
- 2) подноси ванредна правна средства у складу са законом;

3) прати и усмерава рад јавних тужилаштава, надзире спровођење општих обавезних упутстава и прати и проучава праксу јавних тужилаштава и судова;

4) обавља послове међународне сарадње од значаја за јавно тужилаштво, УЗ САГЛАСНОСТ МИНИСТАРСТВА НАДЛЕЖНОГ ЗА ПРАВОСУЂЕ;

5) врши друге надлежности одређене законом.

Члан 39.

У руковођењу пословима управе у јавном тужилаштву, Врховни јавни тужилац и главни јавни тужилац доносе план и програм рада јавног тужилаштва чија се садржина ближе уређује актом о управи у јавном тужилаштву.

План и програм рада садржи одлуку о годишњем распореду послова у јавном тужилаштву и одлуку о измени одлуке о годишњем распореду послова у јавном тужилаштву. Врховни јавни тужилац или главни јавни тужилац саопштава на колегијуму одлуку о годишњем распореду послова у јавном тужилаштву до 1. новембра текуће године.

Јавни тужилац може изјавити приговор против одлуке о годишњем распореду послова у јавном тужилаштву или одлуке о измени одлуке о годишњем распореду послова у јавном тужилаштву ~~Високом савету тужилаштва~~ НЕПОСРЕДНО ВИШЕМ ГЛАВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИОЦУ, у року од три дана од дана саопштавања распореда на колегијуму јавног тужилаштва или упознавања са годишњим распоредом послова у јавном тужилаштву или изменом годишњег распореда послова у јавном тужилаштву, ако јавни тужилац из оправданих разлога није присуствовао колегијуму.

Приговор се подноси преко главног јавног тужиоца, који може у складу са поднетим приговором да измени одлуку о годишњем распореду послова.

Ако главни јавни тужилац не усвоји приговор дужан је да приговор, са образложењем за неприхватање приговора, достави ~~Високом савету тужилаштва~~ НЕПОСРЕДНО ВИШЕМ ГЛАВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИОЦУ у року од три дана од дана пријема приговора.

Непоступање главног јавног тужиоца у року из става 5. овог члана сматра се дисциплинским прекршајем.

~~Високи савет тужилаштва дужан је да донесе одлуку о приговору у року од 30 дана од дана достављања приговора. Ако Високи савет тужилаштва не одлучи о приговору у прописаном року, сматра се да је приговор усвојен.~~

НЕПОСРЕДНО ВИШИ ГЛАВНИ ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ ДУЖАН ЈЕ ДА ДОНЕСЕ ОДЛУКУ О ПРИГОВОРУ У РОКУ ОД 30 ДАНА ОД ДАНА ДОСТАВЉАЊА ПРИГОВОРА. АКО НЕПОСРЕДНО ВИШИ ГЛАВНИ ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ НЕ ОДЛУЧИ О ПРИГОВОРУ У ПРОПИСАНОМ РОКУ, СМАТРА СЕ ДА ЈЕ ПРИГОВОР ОДБИЈЕН. О ПРИГОВОРУ ПРОТИВ ОДЛУКЕ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА КОЈУ ЈЕ ДОНЕО ВРХОВНИ ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ ОДЛУЧУЈЕ КОЛЕГИЈУМ ВРХОВНОГ ЈАВНОГ ТУЖИЛАШТВА.

Члан 41.

~~Ако Врховном јавном тужиоцу или главном јавном тужиоцу престане јавнотужилачка функција Врховног јавног тужиоца или главног јавног тужиоца, Високи савет тужилаштва поставља вршиоца функције Врховног јавног тужиоца или главног јавног тужиоца док Врховни јавни тужилац или главни јавни тужилац не ступи на јавнотужилачку функцију, а најдуже на једну годину.~~

~~Исто лице не може бити поново постављено за вршиоца функције Врховног јавног тужиоца, односно главног јавног тужиоца у истом јавном тужилаштву.~~

~~За време вршења функције Врховног јавног тужиоца и главног јавног тужиоца, јавни тужилац је изједначен у правима и обавезама са Врховним јавним тужиоцем, односно главним јавним тужиоцем.~~

ЧЛАН 41.

АКО ВРХОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИОЦУ ПРЕСТАНЕ ЈАВНОТУЖИЛАЧКА ФУНКЦИЈА ВРХОВНОГ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА, ВИСОКИ САВЕТ ТУЖИЛАШТВА ПОСТАВЉА ВРШИОЦА ФУНКЦИЈЕ ВРХОВНОГ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА, ДОК ВРХОВНИ ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ НЕ СТУПИ НА ЈАВНОТУЖИЛАЧКУ ФУНКЦИЈУ, А НАЈДУЖЕ НА ЈЕДНУ ГОДИНУ. ИСТО ЛИЦЕ НЕ МОЖЕ БИТИ ПОНОВО ПОСТАВЉЕНО ЗА ВРШИОЦА ФУНКЦИЈЕ ВРХОВНОГ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА.

АКО ГЛАВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИОЦУ ПРЕСТАНЕ ЈАВНОТУЖИЛАЧКА ФУНКЦИЈА ГЛАВНОГ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА, ВИСОКИ САВЕТ ТУЖИЛАШТВА ПОСТАВЉА ВРШИОЦА ФУНКЦИЈЕ ГЛАВНОГ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА, ДОК ГЛАВНИ ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ НЕ СТУПИ НА ЈАВНОТУЖИЛАЧКУ ФУНКЦИЈУ, НА ТРИ ГОДИНЕ. ИСТО ЛИЦЕ МОЖЕ БИТИ ПОНОВО ПОСТАВЉЕНО ЗА ВРШИОЦА ФУНКЦИЈЕ ГЛАВНОГ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА.

ЗА ВРЕМЕ ВРШЕЊА ФУНКЦИЈЕ ВРХОВНОГ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА И ГЛАВНОГ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА, ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ ЈЕ ИЗЈЕДНАЧЕН У ПРАВИМА И ОБАВЕЗАМА СА ВРХОВНИМ ЈАВНИМ ТУЖИОЦЕМ, ОДНОСНО ГЛАВНИМ ЈАВНИМ ТУЖИОЦЕМ.

Члан 62.

Главни јавни тужилац се бира из реда главних јавних тужилаца или јавних тужилаца, односно међу лицима која испуњавају прописане услове за избор на шест година и не може бити поново биран за главног јавног тужиоца у истом јавном тужилаштву.

Главни јавни тужилац коме јавнотужилачка функција главног јавног тужиоца престане на лични захтев или ако не буде изабран за главног јавног тужиоца у другом јавном тужилаштву, наставља да обавља јавнотужилачку функцију јавног тужиоца коју је обављао пре избора за главног јавног тужиоца.

Ако је за главног јавног тужиоца вишег степена биран главни јавни тужилац или јавни тужилац јавног тужилаштва нижег степена, после престанка јавнотужилачке функције главног јавног тужиоца наставља да обавља јавнотужилачку функцију јавног тужиоца у јавном тужилаштву вишег степена којим је руководио.

Ако главни јавни тужилац није обављао јавнотужилачку функцију пре избора, после престанка те јавнотужилачке функције, наставља да обавља јавнотужилачку функцију јавног тужиоца у јавном тужилаштву у којем је обављао јавнотужилачку функцију главног јавног тужиоца.

Одлуку о наставку обављања јавнотужилачке функције из ст. 2—4. овог члана доноси Високи савет тужлаштва.

Пре истека времена на који је биран или пре навршења радног века јавнотужилачка функција главном јавном тужиоцу може престати само под условима и из разлога прописаним овим законом.

Члан 69.

~~Јавни тужилац може из оправданих разлога, уз своју писмену сагласност, бити привремено упућен у друго јавно тужилаштво истог или непосредно нижег степена најдуже на три године, без могућности поновног упућивања у исто јавно тужилаштво.~~

~~Изузетно од става 1. овог члана јавни тужилац вишег или апелационог јавног тужилаштва може, уз своју писмену сагласност, ако испуњава законом прописане услове за избор у јавно тужилаштво у које се привремено упућује, бити привремено упућен у јавно тужилаштво посебне надлежности најдуже на три године, без могућности поновног упућивања у исто јавно тужилаштво.~~

~~Решење о привременом упућивању доноси Врховни јавни тужилац. Решење мора бити образложено.~~

ЧЛАН 69.

ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ МОЖЕ ИЗ ОПРАВДАНИХ РАЗЛОГА, УЗ СВОЈУ ПИСМЕНУ САГЛАСНОСТ БИТИ ПРИВРЕМЕНО УПУЋЕН У ДРУГО ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО ИСТОГ ИЛИ НЕПОСРЕДНО ВИШЕГ ИЛИ НЕПОСРЕДНО НИЖЕГ СТЕПЕНА НАЈДУЖЕ НА ТРИ ГОДИНЕ И МОЖЕ БИТИ ПОНОВО УПУЋЕН У ИСТО ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО.

ИЗУЗЕТНО ОД СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ ВИШЕГ ИЛИ АПЕЛАЦИОНОГ ЈАВНОГ ТУЖИЛАШТВА МОЖЕ, УЗ СВОЈУ ПИСМЕНУ САГЛАСНОСТ, БИТИ ПРИВРЕМЕНО УПУЋЕН У ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО ПОСЕБНЕ НАДЛЕЖНОСТИ НА ТРИ ГОДИНЕ И МОЖЕ БИТИ ПОНОВО УПУЋЕН У ИСТО ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО.

ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ КОЈИ СЕ УПУЋУЈЕ У НЕПОСРЕДНО ВИШЕ ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО ИЛИ У ТУЖИЛАШТВО ПОСЕБНЕ НАДЛЕЖНОСТИ МОРА ИСПУЊАВАТИ ЗАКОНОМ ПРЕДВИЂЕНЕ УСЛОВЕ ЗА ИЗБОР У ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО У КОЈЕ СЕ УПУЋУЈЕ.

РЕШЕЊЕ О УПУЋИВАЊУ ДОНОСИ ВИСОКИ САВЕТ ТУЖИЛАШТВА, УЗ ПРЕТХОДНО ПРИБАВЉЕНО МИШЉЕЊЕ ГЛАВНОГ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА ЈАВНОГ ТУЖИЛАШТВА У КОЈЕ СЕ УПУЋИВАЊЕ ВРШИ. РЕШЕЊЕ МОРА БИТИ ОБРАЗЛОЖЕНО.

Члан 128.

Колегијум јавног тужилаштва:

- 1) даје мишљење Високом савету тужилаштва о кандидату за главног јавног тужиоца и јавног тужиоца у свом или непосредно нижем јавном тужилаштву;
- ~~2) даје мишљење о предлогу извештаја о раду јавног тужилаштва за претходну годину;~~
- ~~3) даје мишљење о предлогу плана и програма рада јавног тужилаштва за наредну годину;~~
- 4) разматра извештај о извршеном надзору над радом јавног тужилаштва;
- 5) разматра питања од значаја за стручно усавршавање и организацију јавног тужилаштва;
- 6) врши и друге послове у складу са актом о управи у јавном тужилаштву.

ИЗЈАВА О УСКЛАЂЕНОСТИ ПРОПИСА СА ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

1. Орган државне управе, односно други овлашћени предлагач прописа

Народни посланик: Угљеша Мрдић

2. Назив прописа

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЈАВНОМ
ТУЖИЛАШТВУ

*PROPOSAL OF THE LAW ON AMENDMENTS AND SUPPLEMENTS TO THE LAW ON
THE PUBLIC PROSECUTOR'S OFFICE*

3. Усклађеност прописа с одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Споразум), односно с одредбама Прелазног споразума о трговини и трговинским питањима између Европске заједнице, са једне стране, и Републике Србије, са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Прелазни споразум):

а) Одредба Споразума и Прелазног споразума која се односе на нормативну саржину прописа

/

б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама Споразума и Прелазног споразума

/

в) Оцена испуњености обавезе које произлазе из наведене одредбе Споразума и Прелазног споразума

/

г) Разлози за делимично испуњавање, односно неиспуњавање обавеза које произлазе из наведене одредбе Споразума и Прелазног споразума

/

д) Веза са Националним програмом за интеграцију Републике Србије у Европску унију

/

4. Усклађеност прописа са прописима Европске уније

а) Навођење одредби примарних извора права Еевропске уније и оцене усклађености са њима

/

б) Навођење секундарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима

/

в) Навођење осталих извора права Европске уније и усклађеност са њима

/

г) Разлози за делимичну усклађеност, односно неусклађеност

/

д) Рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније

/

5. Уколико не постоје одговарајуће надлежности Европске уније у материји коју регулише пропис, и/или не постоје одговарајући секундарни извори права Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност, потребно је образложити ту чињеницу. У овом случају, није потребно попуњавати Табелу усклађености прописа. Табелу усклађености није потребно попуњавати и уколико се домаћим прописом не врши пренос одредби секундарног извора права Европске уније већ се искључиво врши примена или спровођење неког захтева који произилази из одредбе секундарног извора права.

/

6. Да ли су претходно наведени извори права ЕУ преведени на српски језик?

/

7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик ЕУ?

/

8. Учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености

/

Београд, 22. децембар 2025. године

Потпис овлашћеног предлагача прописа

Угљеша Мрдић

